

ร่างเสนออนุมัติโครงการเพื่อพิจารณาวันพฤหัสบดี ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบัน
อุดมศึกษา

เหตุผล

โดยที่สถาบันอุดมศึกษาทั้งที่เป็นส่วนราชการและหน่วยงานในกำกับ
ของรัฐประกอบด้วยบุคลากรสามกลุ่ม คือ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา และลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา แต่ปัจจุบันกฎหมาย
ว่าด้วยการบริหารบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา อันได้แก่ พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ใช้บังคับเฉพาะแก่ข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเท่านั้น ไม่รวมถึงพนักงานและลูกจ้างในสถาบัน
อุดมศึกษา การบริหารงานบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับพนักงานและลูกจ้างในสถาบัน
อุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจึงแตกต่างกัน ทั้งที่พนักงานและลูกจ้าง
ในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกัน กรณีจึงสมควรปรับปรุง
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ครอบคลุม
บุคลากรทั้งสามกลุ่มของสถาบันอุดมศึกษา อันได้แก่ พนักงาน ข้าราชการพลเรือน
และลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การบริหารบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา
ทุกแห่งมีความเป็นเอกภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างเสนอคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาวันพฤหัสบดี ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและ
เสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓
และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดย
อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาที่เป็นส่วนราชการ หรือหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

“บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า พนักงานในสถาบัน อุดมศึกษา และข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการ บรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการ สายงาน บริหาร หรือสายงานสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา

“ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคล ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการ สายงานบริหาร หรือสายงานสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับเงินเดือน จากเงินงบประมาณแผ่นดิน

“ลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งสถาบันอุดมศึกษา จ้างให้ปฏิบัติงานใด ๆ ที่มีใช้งานในสายงานตามมาตรา ๓๕

“สภาสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัย หรือ สภาสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบุคลากรในสถาบัน อุดมศึกษา

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับสถาบันอุดมศึกษาที่มี
วัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาหรือการอื่นตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
บังคับได้

ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา
ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน
- (๒) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และเลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการ
โดยตำแหน่ง
- (๓) กรรมการซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจาก
ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินแปดคน
- (๔) ผู้แทนนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา
ที่เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ ผู้แทนนายกสภาสถาบัน
อุดมศึกษาของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการนอกจากมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ และผู้แทนนายกสภาสถาบัน
อุดมศึกษาของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มละหนึ่งคน และผู้แทน
นายกสภาสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มละสองคน
เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้แทนอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา
ที่เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ ผู้แทนอธิการบดีสถาบันอุดม

ศึกษาของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการนอกจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ และผู้แทนอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มละหนึ่งคน และผู้แทนอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มละสองคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนประธานสภาคณาจารย์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ ผู้แทนประธานสภาคณาจารย์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการนอกจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ และผู้แทนประธานสภาคณาจารย์ของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มละหนึ่งคน และผู้แทนประธานสภาคณาจารย์ของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มละสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ต้องดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่านักบริหารระดับสูงหรือตำแหน่งวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ หรือเป็นผู้บริหารจากภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานเป็นที่ประจักษ์ และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล กฎหมาย หรือการบริหารจัดการภาครัฐ

ให้เลขาธิการเสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ให้รัฐมนตรีดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ กรรมการตาม (๔) (๕) และ (๖) ต้องไม่มาจากสถาบันอุดมศึกษาแห่งเดียวกัน

มาตรา ๘ กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตาม
มาตรา ๗ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๘ ให้กรรมการ
ตามมาตรา ๗ (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งเมื่อได้พ้นจากตำแหน่งนายกสภา
สถาบันอุดมศึกษา อธิการบดี หรือประธานสภาคณาจารย์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย
การบริหารบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา
- (๒) ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บุคลากรในสถาบัน
อุดมศึกษาได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่น
อย่างเหมาะสม
- (๓) กำหนดมาตรฐานการกำหนดกรอบอัตราค่าจ้าง การบริหารงาน
บุคคล วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากงานและการ
ออกจากราชการ การพิจารณากำหนดตำแหน่งวิชาการ รวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูล

และการรายงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

(๔) กำหนดอัตราค่าตอบแทนเฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินงบประมาณ ให้แก่นายกสภาสถาบันอุดมศึกษาและกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๕) พิจารณารับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา การกำหนดอัตราเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นที่ควรได้รับ

(๖) กำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา

(๗) ออกระเบียบหรือกำหนดมาตรฐานอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การกำหนดมาตรฐาน การจัดทำฐานข้อมูล และการรายงานตาม (๓) ต้องสร้างภาระแก่สถาบันอุดมศึกษาเพียงพอที่จำเป็น

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

กรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียในเรื่องใดให้แจ้งส่วนได้เสียนั้นต่อที่ประชุม และจะร่วมประชุมเพื่อพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นมิได้

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย

การแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมคณะกรรมการหรือคณะทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การจ่ายเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้แก่คณะกรรมการหรือคณะทำงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการและคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และดำเนินการตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์มอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย

(๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๓) คนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) ผู้แทนนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมาจากการเลือกกันเองของนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนอธิการบดีซึ่งมาจากการเลือกกันเองของอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการบริหารสถาบันอุดมศึกษา กฎหมาย หรือการบริหารงานบุคคล จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) ต้องดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า รองอธิการบดี หรือดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนิติศาสตร์

มาตรา ๑๖ กรรมการตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการ ให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการ ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่ง กรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้ง อีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้ ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า กรรมการใหม่จะได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตาม มาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์อาจแบ่งคณะเป็นคณะย่อย ประกอบด้วย กรรมการจำนวนตั้งแต่สามคนแต่ไม่เกินห้าคนต่อหนึ่งคณะก็ได้

มาตรา ๑๙ การประชุม และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือ คณะทำงาน ให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

หลักการบริหารบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา และลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๒๐ การบริหารบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างใน สถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า เพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อ ภารกิจของรัฐและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยมุ่งหมายให้บุคลากรได้รับ การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม และสามารถปฏิบัติ ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

มาตรา ๒๑ การบริหารบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราช บัญญัตินี้ ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาและการ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา

(๒) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่นแก่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นธรรมและตรวจสอบได้ โดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติ และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณามีได้

(๔) การดำเนินการทางวินัยต้องเป็นไปตามหลักแห่งความยุติธรรม

(๕) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

มาตรา ๒๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการพัฒนาและประเมินความรู้ความสามารถและสมรรถนะในการทำงานของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีความเป็นเลิศทางวิชาการ ทั้งนี้ ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษามีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาตให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการลาไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หรือไปเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรกับสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันทางวิชาการอื่นทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ โดยให้ถือว่าการลาดังกล่าวเป็นการลาไปปฏิบัติหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา และให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ลานั้น ยังคงได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นในระหว่างลาได้ ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

๙.
๙๙/๖๓/๑๙๓๓/๑๙๓๓/๑๙๓๓

มาตรา ๒๔ ให้ถือว่าวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการ และวันหยุดตามประเพณีที่คณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นวันเวลาทำงาน วันหยุด และวันหยุดตามประเพณีของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา แต่สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดให้มีวันหยุดพิเศษเฉพาะกรณีเพิ่มขึ้นตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาได้

มาตรา ๒๕ การลาของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามที่
สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๒๖ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ
ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงาน
คล้ายคลึงกันในนิติบุคคลใด ๆ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ หรือได้รับมอบหมายจาก
อธิการบดี หรือได้รับอนุญาตจากสภาสถาบันอุดมศึกษา

การอนุญาตของสภาสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้
เฉพาะในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินกิจการของนิติบุคคลนั้นเป็นประโยชน์ต่อ
สถาบันอุดมศึกษา และไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในสถาบันอุดม
ศึกษาผู้นั้น หรือบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นเป็นบุคลากรประเภททำงาน
ไม่เต็มเวลา

มาตรา ๒๗ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพื่อเป็นหลักประกันแก่พนักงาน
ในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาในกรณีออกจากงาน
เพื่อประโยชน์ในการจัดตั้งและดำเนินการของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นนายจ้างและพนักงานในสถาบันอุดม
ศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาเป็นลูกจ้างตามกฎหมายดังกล่าว

ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา
ทุกคนซึ่งปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ที่จัดตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่ง และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วย
ประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

มาตรา ๒๘ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดได้รับสิทธิประโยชน์
ในฐานะผู้รับบำนาญแล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมาย
ว่าด้วยประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

มาตรา ๒๙ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการประกันสุขภาพแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาทุกคนซึ่งปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษา

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดประสงค์จะให้การประกันสุขภาพตามวรรคหนึ่งคุ้มครองถึงบิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของตน ผู้นั้นต้องรับผิดชอบเบี้ยประกันสุขภาพส่วนเพิ่มเอง เว้นแต่ข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๐ สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดให้มีสวัสดิการ การสงเคราะห์ สิทธิประโยชน์ หรือความช่วยเหลืออย่างใด ๆ เพิ่มเติมให้แก่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนบิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๓๑ บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับใดที่สภาสถาบันอุดมศึกษาจะออกหรือกำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา หากมีหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการให้ข้อมูลและรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาโดยเปิดเผยและอย่างทั่วถึงก่อน และให้นำความคิดเห็นดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษาด้วย

ให้เป็นหน้าที่ของสภาคณาจารย์ที่จะศึกษาระเบียบและข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา และในกรณีที่เห็นว่าควรแก้ไขปรับปรุงในเรื่องใด ให้จัดทำข้อเสนอแนะพร้อมเหตุผลต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓๒ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการตรวจสอบระเบียบหรือข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าระเบียบหรือข้อบังคับที่สภาสถาบัน
อุดมศึกษากำหนดไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือ
ไม่เป็นธรรมต่อบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ให้คณะกรรมการแจ้งให้สภาสถาบัน
อุดมศึกษาดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๓ เครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของพนักงานใน
สถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา
เครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๔ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่ง
ศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์ เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และจะพ้นจากงาน
หรือราชการในสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หากสถาบัน
อุดมศึกษาประสงค์ที่จะให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานหรือรับราชการต่อไปเพื่อประโยชน์
แก่การสอนและวิจัย หรือวิจัย และผู้นั้นยินยอม สถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณา
ให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานหรือรับราชการต่อไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณที่บุคคลนั้น
มีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ก็ได้

วินัย
นิตยสาร

สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรง
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ซึ่งจะได้รับการพิจารณาให้ปฏิบัติงานหรือรับราชการอยู่
ต่อไปตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแล้ว
ด้วยก็ได้

บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการต่อเวลาการปฏิบัติงานหรือ
ต่อเวลาราชการตามวรรคหนึ่งจะดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในสายงานบริหารใน
ระหว่างการต่อเวลาการปฏิบัติงานหรือต่อเวลาราชการมิได้

ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน
หรือการปฏิบัติราชการของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการต่อเวลา
การปฏิบัติงานหรือต่อเวลาราชการตามมาตรานี้ทุกปี และในปีใดที่ไม่ผ่านการประเมิน
ให้สถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะเกษียณอายุได้

หมวด ๒
สายงานและตำแหน่งในสายงาน

มาตรา ๓๕ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาแบ่งออกเป็นสามสายงาน
ดังต่อไปนี้

(๑) สายงานวิชาการ ได้แก่ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งทำหน้าที่
ด้านการสอนและวิจัย หรือวิจัย

(๒) สายงานบริหาร ได้แก่ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งทำหน้าที่
ด้านการบริหาร

(๓) สายงานสนับสนุน ได้แก่ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งทำหน้าที่
สนับสนุนการปฏิบัติงานของสายงานวิชาการหรือสายงานบริหาร

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งสายงานวิชาการไปดำรงตำแหน่งสายงาน
บริหารตามมาตรา ๓๘ (๑) ให้งดการปฏิบัติหน้าที่ในสายงานวิชาการ

มาตรา ๓๖ สายงานวิชาการมีตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ศาสตราจารย์

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์

(๕) ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการ มีสิทธิใช้ตำแหน่งวิชาการเป็น
คำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป เว้นแต่กรณีที่ผู้นั้นถูกสั่งลงโทษไล่ออก
จากงานหรือออกจากราชการ

มาตรา ๓๗ ในการบรรจุผู้ซึ่งมีตำแหน่งวิชาการจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นอยู่แล้วเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาอาจแต่งตั้งผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการได้ตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๓๘ สายงานบริหารมีตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) อธิการบดี
- (๒) รองอธิการบดี
- (๓) คณบดี
- (๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
- (๕) ผู้ช่วยอธิการบดี
- (๖) รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ

เทียบเท่าคณะ

(๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษานั้น ส่วนการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารตาม (๗) หรือ (๘) ให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษานั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๙ สายงานสนับสนุนจะมีตำแหน่งใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา แต่ต้องไม่ขัดต่อมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน
เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน เงินเพิ่ม และสิทธิประโยชน์

มาตรา ๔๐ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดกรอบของตำแหน่ง
อันดับเงินเดือนของตำแหน่งและจำนวนของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่พึงมี
ในสถาบันอุดมศึกษา ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่ง และคุณสมบัติเฉพาะ
ตำแหน่งโดยคำนึงถึงการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ความมีประสิทธิภาพ
และคุ้มค่า ทั้งนี้ ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

การกำหนดตามวรรคหนึ่งให้กำหนดคราวละสี่ปี

มาตรา ๔๑ อัตราเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนของ
พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่คณะกรรมการกำหนด โดยต้อง
คำนึงถึงการที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ สวัสดิการ
และการรักษาพยาบาลที่ข้าราชการได้รับ และแรงจูงใจที่จะให้ผู้มีคุณภาพสูง
ในการมาปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษา

อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

ในกรณีบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการผู้ใดได้รับ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารตามมาตรา ๓๘ (๑) ให้บุคลากร
ในสถาบันอุดมศึกษางดการปฏิบัติหน้าที่ในสายงานวิชาการนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารนั้น ในกรณีดำรงตำแหน่งในสายงานบริหาร
ตามมาตรา ๓๘ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) จะต้องงดการปฏิบัติหน้าที่ในสายงาน
วิชาการหรือไม่ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

ให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการซึ่งได้รับแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารตามวรรคสาม ได้รับเงินเดือนและเงินประจำ
ตำแหน่งในอัตราเดิมที่ตนดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการตลอดระยะเวลาที่ดำรง
ตำแหน่งนั้น และให้ได้รับเงินค่าตอบแทนอื่นเพิ่มเติมจากที่ได้รับจากงบประมาณ

แผ่นดินตามอัตราที่สภาสถาบันอุดมศึกษานั้นกำหนดโดยจ่ายจากเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษานั้นก็ได้

มาตรา ๔๒ การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้เงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

สถาบันอุดมศึกษาใดมีเงินงบประมาณที่จัดสรรในหมวดเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนเป็นเงินเหลือจ่าย ให้สถาบันอุดมศึกษานำเงินเหลือจ่ายนั้นไปเป็นเงินสมทบเป็นเงินสวัสดิการภายในสถาบันอุดมศึกษาหรือเงินสำรองเลี้ยงชีพตามวัตถุประสงค์ได้ โดยไม่ต้องนำส่งคืนคลัง

มาตรา ๔๓ หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลื่อนเงินเดือนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

การส่งเลื่อนเงินเดือนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๓๘ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นอำนาจของนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา

การส่งเลื่อนเงินเดือนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษานอกจากที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง ให้เป็นอำนาจของอธิการบดี

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเดือน เงินเพิ่ม เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เบี้ยเลี้ยงภัยหรือสิทธิประโยชน์อย่างอื่นเพิ่มขึ้นตามกฎหมายหรือตามมติคณะรัฐมนตรี ให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าจ้าง

หรือค่าตอบแทนจากงบประมาณแผ่นดิน ได้รับเงินเดือน เงินเพิ่ม เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เบี้ยเลี้ยงภัย หรือสิทธิประโยชน์ดังกล่าวเพิ่มขึ้นในอัตราเดียวกัน และให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณเพื่อการดังกล่าวให้แก่สถาบันอุดมศึกษาไป พร้อมกับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดังกล่าวให้แก่ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เพื่อความเป็นธรรมในการบริหารงานบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการปรับเพิ่มค่าจ้างหรือค่าตอบแทนของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษาในอัตราเดียวกันด้วย

มาตรา ๔๕ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

สถาบันอุดมศึกษาอาจจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวให้สูงกว่าที่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษามีสิทธิได้รับตามกฎหมายก็ได้ แต่ส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้นให้จ่ายจากเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษานั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

หมวด ๔

วินัย จรรยาบรรณ และการรักษาวินัยและจรรยาบรรณ

มาตรา ๔๖ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาวินัยและจรรยาบรรณตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด

มาตรา ๔๗ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาต้อง

(๑) สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) ปฏิบัติงานหรือหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม
ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาและ
ประโยชน์ของทางราชการตามกฎหมาย กฎ และระเบียบของทางราชการ นโยบาย
ของรัฐและมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนระเบียบหรือข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

(๓) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย วางตน
ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับงานหรือราชการ
อย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติงานหรือหน้าที่ราชการ
ระหว่างบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาด้วยกัน

(๔) รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่
ของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

(๕) ไม่ทุจริตต่อหน้าที่

(๖) ไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่า
จะโดยทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๗) ไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจ
ทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน

(๘) ไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

(๙) ไม่กลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือกระทำการ
ใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการคุกคามทางเพศต่อบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา นิสิต
หรือนักศึกษา

(๑๐) ไม่กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษา
ถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ

การรายงานโดยปกปิดหรือละเลยข้อความจริงอันควรบอกให้แจ้ง
ให้ถือว่าเป็นการรายงานเท็จ

มาตรา ๔๘ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๔๗ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

การกระทำใดที่ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๔๙ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตาม
จรรยาบรรณที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในการกำหนดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษา
รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย

จรรยาบรรณที่กำหนดขึ้น จะกำหนดให้ถือว่าการประพฤติผิด
จรรยาบรรณในเรื่องใดเป็นการกระทำผิดวินัยหรือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรงด้วยก็ได้

มาตรา ๕๐ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดประพฤติผิด
จรรยาบรรณอันเป็นการกระทำผิดวินัยหรือการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ให้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้น
ไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการ
ให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งถูกตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง
ภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้
ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่งให้ดำเนินการ
ให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือการทำทัณฑ์บนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาผู้ใดรู้หรือควรรู้ถึง
มูลเหตุหรือข้อกล่าวหาว่าบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย หรือ

กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เพิกเฉยหรือละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากร
ในสถาบันอุดมศึกษานั้น ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชาโดยกล่าวหาว่า
ผู้ใต้บังคับบัญชาประพฤติผิดจรรยาบรรณ กระทำผิดวินัย หรือกระทำผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง โดยปราศจากมูลอันอาจอ้างได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชา
ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๕๒ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

หมวด ๕

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๕๓ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมี
หลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่า
บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัยโดยไม่ชักช้า เว้นแต่การกระทำผิดวินัยที่มีใช้การกระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่คณะกรรมการกำหนด
ผู้บังคับบัญชาจะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยก็ได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมาย
ให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าข้อกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้
แต่การสืบสวนเบื้องต้นต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
บุคคลนั้นได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย การขยายระยะเวลาการสอบสวนทางวินัย และผู้มีอำนาจในการสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในกรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย คำว่าผู้บังคับบัญชา ตามมาตรานี้ให้หมายถึงนายกสภาสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๕๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่กรณีมีเหตุผลความจำเป็นโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้บังคับบัญชาจะขยายระยะเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน ในกรณีที่ยังไม่แล้วเสร็จ ให้เสนอขอขยายเวลาจากสภาสถาบันอุดมศึกษา และให้สภาสถาบันอุดมศึกษาขยายได้ไม่เกินคราวละหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

มาตรา ๕๕ ในระหว่างการสอบสวน บุคคลใดจะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างเพื่อดำเนินการใด ๆ ให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนมิได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักงานหรือพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากงานหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสั่งพักงานหรือพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากงานหรือออกจากราชการไว้ก่อน และผลแห่งคำสั่งนั้น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๖ เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกสอบสวนกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษตามควรแก่กรณี

มาตรา ๕๗ ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือนิติบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวนชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๕๘ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพ้นจากงานหรือราชการ อันมิใช่เพราะเหตุตาย อาจถูกดำเนินการทางวินัยเพราะได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก่อนพ้นจากงานหรือราชการได้ แต่ต้องเริ่มดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากงานหรือราชการ

มาตรา ๕๙ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดเคยถูกกล่าวหา หรือกระทำความผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุ หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชาของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่รับโอนมีอำนาจดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ในกรณีที่บุคลากรตามวรรคหนึ่งอยู่ในระหว่างการถูกสอบสวน ก่อนโอน ให้สถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดคณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ให้แจ้งผลให้สถาบันอุดมศึกษาที่รับโอนเพื่อดำเนินการสั่งลงโทษต่อไป

หมวด ๖

การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

มาตรา ๖๐ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาได้ภายใน

สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาสถาบัน
อุดมศึกษากำหนด

ในกรณีที่บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาไม่พอใจคำวินิจฉัยของ
สภาสถาบันอุดมศึกษา ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๖๑ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากงาน
หรือออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ
คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
คำสั่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กำหนด

ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัย
อุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
กำหนดซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือในกรณีที่
คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในกำหนด
เวลาตามวรรคสอง ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วย
การจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าวันที่
ผู้อุทธรณ์ได้รับคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง แล้วแต่
กรณี เป็นวันที่ผู้อุทธรณ์รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามกฎหมายว่าด้วย
การจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

มาตรา ๖๒ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย
ของสภาสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี
โดยเร็ว

มาตรา ๖๓ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความ
เป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิ

ร้องทุกข์ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกระทำหรือได้รับคำสั่ง

มาตรา ๖๔ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๐ การดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๒ และการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖๓ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กำหนด

ในการพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับตามวรรคหนึ่งซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน และให้นำความในมาตรา ๖๑ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

หมวด ๑

การบรรจุและแต่งตั้ง

มาตรา ๖๕ การสั่งบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่ง ให้เป็นอำนาจของอธิการบดี เว้นแต่การแต่งตั้งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้รัฐมนตรีนำเสนอนายกรัฐมนตรี เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

มาตรา ๖๖ การบรรจุบุคคลเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) สายงานวิชาการ โดยปกติให้ดำเนินการโดยวิธีสอบคัดเลือก เว้นแต่ในกรณีมีเหตุพิเศษเพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา สภาสถาบันอุดมศึกษา

จะกำหนดให้ใช้วิธีคัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดก็ได้

(๒) สายงานสนับสนุน โดยปกติให้ดำเนินการโดยวิธีสอบแข่งขันเป็นการทั่วไป เว้นแต่ในกรณีมีเหตุพิเศษเพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดให้ใช้วิธีสอบคัดเลือกก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก และการคัดสรรเกณฑ์การตัดสินใจ การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ คณะกรรมการจะกำหนดมาตรฐานเพื่อให้เป็นแนวทางของสถาบันอุดมศึกษาได้

มาตรา ๖๗ บุคคลซึ่งจะได้รับการบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ มีสัญชาติไทย เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
- (๔) เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๖) ได้รับหรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๗) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๘) เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

ในกรณีที่มีความเหมาะสมหรือจำเป็น สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจอนุมัติให้บรรจุผู้ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาก็ได้

มาตรา ๖๘ เมื่อได้แต่งตั้งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการบรรจุให้ดำรงตำแหน่งใดแล้ว ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษานั้นได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น เว้นแต่การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์ในอาชีพหรือวิชาชีพเป็นที่ประจักษ์ให้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการเพื่อประโยชน์แก่การสอนและวิจัย หรือวิจัย สภาสถาบันอุดมศึกษาจะกำหนดให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้นก็ได้

การรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๖๙ ผู้ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้นตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด เว้นแต่ผู้นั้นเคยเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาก่อน สถาบันอุดมศึกษาจะไม่ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ก็ได้ตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากงานเพราะเหตุมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือไม่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม ให้ถือว่าไม่เคยเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงการปฏิบัติหน้าที่ การรับเงินเดือน หรือผลประโยชน์อื่นใดในระหว่างที่ผู้นั้นทดลองปฏิบัติหน้าที่

มาตรา ๗๐ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาดำรงตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรา ๔๐

ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดให้ปริญญา ประกาศนียบัตร วิชาชีพ หรือคุณวุฒิอื่นใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิที่ได้รับการรับรองจากองค์กรที่มีอำนาจรับรอง ตามกฎหมายแล้ว

มาตรา ๗๑ สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดให้มีพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ที่ทำงานไม่เต็มเวลาก็ได้ตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการจะวางมาตรฐานการจ้างพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ที่ทำงานไม่เต็มเวลาเพื่อเป็นแนวทางของสถาบันอุดมศึกษาก็ได้

มาตรา ๗๒ การเลื่อนพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาขึ้นแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด ซึ่งต้อง อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และต้องสอดคล้องกับมาตรฐาน ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๓ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งใดแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๕ แต่งตั้งผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นที่ เทียบเท่าที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

การออกจากงาน

มาตรา ๗๔ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงานเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(๓) ถูกสั่งให้ออกเพราะผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดตาม มาตรา ๒๒ หรือไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการตามมาตรา ๗๔

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ หรือมาตรา ๗๙

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

มาตรา ๗๕ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนดในมาตรา ๒๒ ให้มีสิทธิพักทั้งการประเมินดังกล่าวต่อสถาบันอุดมศึกษาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ในกรณีที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้พักทั้งภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงานเมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้พักทั้งภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาตรวจสอบความถูกต้องของผลการประเมิน หากเห็นว่าผลการประเมินมีความถูกต้อง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นออกจากงาน แต่หากสภาสถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าผลการประเมินไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการประเมินและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องต่อไป

มาตรา ๗๖ วิธีการลาออก การอนุญาตให้ลาออก การสั่งให้ออก และการจ่ายค่าชดเชย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

ถ้าผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๕ หรือสภาสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณีมิได้อนุญาตให้ลาออกภายในเวลาที่กำหนดในข้อบังคับ ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่พ้นสัปดาห์วันนับแต่วันที่ขอลาออก

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการจะลาออกในระหว่างภาคการศึกษาไม่ได้เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และการลาออกนั้นไม่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา หรือได้ชำระค่าปรับตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาแล้ว

มาตรา ๗๗ สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงานก่อนครบระยะเวลาตามสัญญาก็ได้

ในกรณีที่การสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาออกจากงานตามวรรคหนึ่ง เกิดจากการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้รับค่าชดเชยตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด โดยต้องไม่น้อยกว่าค่าชดเชยตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๗๘ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๕ สั่งให้ผู้นั้นออกจากงาน และเมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารแล้วโดยไม่มีความผิด หากผู้นั้นแสดงความจำนงจะขอกลับเข้าทำงานในสถาบันอุดมศึกษานั้นต่อไปภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร และสถาบันอุดมศึกษามีความประสงค์จะรับบุคคลนั้นกลับเข้าทำงานก็ให้บรรจุผู้นั้นกลับเข้าทำงานได้ โดยไม่ต้องให้ทดลองปฏิบัติงานอีก และบรรดาสัทธิทั้งปวงที่บุคคลนั้นมีอยู่ก่อนถูกสั่งให้ออกจากงานเพื่อไปรับราชการทหารให้ยังคงมีอยู่ต่อไป

มาตรา ๗๙ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการ หากไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการภายในระยะเวลาดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๕ สั่งให้ผู้นั้นออกจากงาน

(๑) อาจารย์เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ระยะเวลาห้าปีให้ขยายเป็นเจ็ดปีสำหรับผู้มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท

(๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เป็นรองศาสตราจารย์ ภายในเจ็ดปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้อาจารย์ซึ่งมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีไปศึกษาต่อเพื่อให้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น มิให้นำระยะเวลาที่อาจารย์ผู้นั้นได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อรวมในการคำนวณระยะเวลาตาม (๑)

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้

น้อยกว่าก็ได้แต่ต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอตำแหน่งทางวิชาการตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง สถานสถาบันอุดมศึกษาอาจขยายให้ได้ แต่ไม่เกินสองปีสำหรับกรณีตาม (๑) และไม่เกินสามปีสำหรับกรณีตาม (๒)

สถานบันอุดมศึกษามีอำนาจกำหนดระยะเวลาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในโรงเรียนสาธิตให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘๐ การออกจางานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

มาตรา ๘๑ ข้าราชการผู้ใดลาออกจากราชการเพื่อบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการ และได้รับการบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในสายงานวิชาการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ลาออกจากราชการ ให้ถือว่าเป็นการลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

ส่วนที่ ๕

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๘๒ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษในกรณีถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘๓ ให้นำความในมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ และมาตรา ๘๐ มาใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม

โดยอำนาจของสภาสถาบันอุดมศึกษาตามมาตราดังกล่าวให้เป็นอำนาจของ
คณะกรรมการ

มาตรา ๘๔ การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสามารถ
กระทำได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไปแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในต่างสถาบันอุดมศึกษา
อาจกระทำได้เมื่อผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ทั้งสองฝ่ายยินยอมในการโอนและ
เจ้าตัวสมัครใจ

(๒) การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไปแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งในสายงานวิชาการในต่างสถาบันอุดมศึกษา หรือการโอนผู้ดำรงตำแหน่ง
ในสายงานวิชาการของหน่วยงานของรัฐไปดำรงตำแหน่งในสายงานวิชาการใน
สถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่
คณะกรรมการกำหนด

(๓) การโอนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไปแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งในสายงานบริหารในต่างสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) การรับโอนข้าราชการที่มีใช้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดม
ศึกษาและมีใช้ข้าราชการการเมือง และการรับโอนพนักงานส่วนท้องถิ่นมาเป็น
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๕ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการ
เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ หรือมาตรา ๗๙ หรือมาตรา ๘๖

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

มาตรา ๘๖ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดมีกรณีดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๕ หรือสภาสถาบันอุดมศึกษาสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

- (๑) เจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ
- (๒) สมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘๒
- (๔) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

(๕) มีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ เว้นแต่ทางราชการยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ

(๗) ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการและไม่ได้ตำแหน่งทางวิชาการภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๗๙

(๘) ถูกจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) ถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่สภาสถาบันอุดมศึกษามีมติว่าถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

กรณีใดจะถือเป็นกรณีตาม (๑) (๒) (๔) และ (๖) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๗ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๘๘ ผู้ซึ่งเคยเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอาจขอกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ออกจากราชการเมื่อถูกสั่งให้ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารเมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความผิด

(๒) ออกจากราชการโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ลาออกจากราชการไปด้วยเหตุใด ๆ อันมิใช่เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การกลับเข้ารับราชการ การนับวันรับราชการ และเงินเดือนที่จะได้รับของผู้ขอกลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งแต่ละกรณี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๙ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้วให้รายงานสภาสถาบันอุดมศึกษาทราบ ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งลงโทษมิได้ดำเนินการทางวินัยหรือมิได้สั่งให้ออกจากราชการโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

ส่วนที่ ๖
ลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๙๐ การบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ข้อบังคับตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการจ้าง ระยะเวลาการจ้าง เงินเดือนหรือค่าจ้างและประโยชน์อื่นใด การกำกับหรือควบคุม การปฏิบัติหน้าที่ การพ้นจากงาน และเรื่องอื่นตามความจำเป็น

การจ้างลูกจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานตามมาตรา ๓๕ จะกระทำมิได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๑ ให้ดำเนินการให้มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำหน้าที่คณะกรรมการไปพลางก่อน

ในกรณีที่มีกฎหมายใดบัญญัติถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้ถือว่ากฎหมายดังกล่าวหมายถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือคณะกรรมการบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๒ ให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๓ ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้ผู้ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานวิชาการหรือสายงานสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ว่าจะเรียกผู้นั้นว่าลูกจ้าง พนักงานราชการ หรือชื่ออื่นใด ได้แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้ผู้ซึ่งแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง เป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง โดยให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม สิทธิประโยชน์อื่น และสวัสดิการตามพระราชบัญญัตินี้แต่ต้องไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม และให้ถือว่าระยะเวลาที่ผู้นั้นปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาก่อนการเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะเวลาที่ผู้นั้นปฏิบัติงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาในฐานะพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

การทำสัญญาจ้าง การบรรจุและแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการของผู้ซึ่งเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ห้าเป็นไปตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๙๔ ในกรณีที่มีการแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๙๓ ให้โอนอัตราเงินเดือนและงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๙๕ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ผู้ใดมิได้แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามหลักเกณฑ์วิธีการ และภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่ประสงค์ที่จะเปลี่ยนสถานภาพ และให้ผู้นั้นปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปตามสัญญาที่ทำไว้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดอยู่จนครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญานั้น แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาดังกล่าวแล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะต่อสัญญาจ้างบุคคลนั้นมิได้

มาตรา ๙๖ การนับระยะเวลาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามมาตรา ๗๙ ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่สถาบันอุดมศึกษานั้นจะมีข้อบังคับทำนองเดียวกันอยู่ก่อนแล้ว ก็ให้เป็นไปตามข้อบังคับนั้น

มาตรา ๙๗ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และยังมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๘ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และได้ใช้สิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว ให้การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์นั้นดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยตาม

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
จนกว่าจะเสร็จสิ้น

มาตรา ๙๙ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตาม
พระราชบัญญัติ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด
ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐๐ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชกฤษฎีกา
กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
ให้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗
กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบของ
สถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้าง หรือพนักงานราชการ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน
ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี